KARA

fanzin

SUBAT2018
NO.10

BİZ KİMİZ?

Üret-paylaş mottosu ile 2012 yılında TEDÜ'ye farklı bir renk olalım diye **TEDÜ Kültür-Sanat Topluluğu**'nu oluşturduk. 2016 yılına kadar birlikte gezdik tozduk, sergiler açtık, çeşitli sanat etkinliklerine ev sahipliği yaptık, etkinlikler düzenledik ve aşırı eğlenip aşırı doyurduk ruhumuzu.

Fark ettik ki bunlar bize yetmemeye başladı ve yaptıklarımızı, deneyimledik-lerimizi paylaşmak istedik. 2016 yılının başlarında üret-paylaş platformunu kurduk ve 2016 yılının Kasım ayında bu platformundan beslenen **Kara Fanzin**'i yayın hayatına başlattık.

1 ÖNERİ
Zeki Can YILMAZ // TEDÜ Kültür-Sanat Topluluğu YK

EDEBİYAT
Ecem KAYA // TEDÜ Kültür-Sanat Topluluğu YK
Deniz ALGAN // TEDÜ Kültür-Sanat Topluluğu YK
Çağıl Mert KURTOĞLU

MÜZİK + SİNEMA
Ateş Furkan AYDIN

1 MEKAN
Su ERTEN // TEDÜ Kültür-Sanat Topluluğu YK

GRAFİK + DİZGİ
Melis Özge GAYRETLİ // TEDÜ Kültür-Sanat Topluluğu YK
Hakan CEYLAN // TEDÜ Kültür-Sanat Topluluğu YK

YAZI İŞLERİ
Zeynep ÇAKIR
Emir YILMAZ

KAPAK FOTOĞRAFI : Hakan CEYLAN

İÇERİK

EDEBİYAT
Çağıl Mert KURTOĞLU | Ecem GÖNAL | Pınar PÜRÇEK

İLLÜSTRASYON
Ayça KAPLAN | Hilal GÜNEŞ | Batuhan ÖZTÜRK | Hakan CEYLAN

SİNEMA
Ateş Furkan AYDIN

FOTOĞRAF
Ahmet GÜÇBİLMEZ | Ayşegül AKPINAR | Gizem CEBECİ
Zeynep ÇAKIR

1 ÖNERİ
Zeki Can YILMAZ

ŞİİR
Cengiz BAYKURT | Özlem DEMİRCİ | Sena ILGAZ | Kevser SARES
Murat BİNGÖL

1 ANALOG
Zeynep ÇAKIR | Melis Özge GAYRETLİ

MÜZİK
Ateş Furkan AYDIN

KÜLTÜR-SANAT | ETKİNLİKLER
Deniz ALGAN

MUTLAK AYRILIK

ÖZLEM DEMİRCİ

Bu baş dönmesi, bu bizi tutan
Dalgalı denizden, esen rüzgardan
Değildi
Bu kaçıp gitme isteği
O hep yanımızda gezdirdiğimiz
Ve ölümle kardeşliğimiz
Zaman durur mu, durmaz
Adım atacak inancı kalmaz ise insanın.
Bu sevgisizlikten biz
Nefretimizden yaşlı bir dünya
Doğurur muyuz?
Var olur muyuz o zaman?
Sokağa çıkınca nefes alır mıyız?

Seni terk ettiğim günü hatırla
Sakın sus söyleme,
Uykum geliyor, uykum geliyor, uyumalı.
Ama ya şimdi
Ya şimdi uyursam başkasıyla,
Biriyle yan yana, seninle değil,
Şimdi tam zamanı
Bir sonu yaşamadan ayrılmanın
Sokağa atmalı kendimizi
Nefes almalı
Yeni bir sevişme ihtimali doğar belki
Yine aklıma seni alıp, en pişman olduğum anda
Hatırlarım artık kimsenin sevilemeyeceğini
Hani sen gidince ben yine
Ölümle kardeş olurum
Ve sonuna gelirim yolların
Beraber kayboluruz.

©Hilal GÜNEŞ

ÇAĞIL MERT KURTOĞLU

a.

Bir mermi kanadında göçmen bir soluk saplanan omzum

Detone kurşunlardan doğmuyor balonlar sokaklar

Suskun bir senfoni kusuyor başımdan aşağıy

Bir mayın da bizim için çalarken Orta Doğu'd

Ne bir kilise, ne de bir camî ağlar nasıls

Resmedilmiş bir pencere manzarasınd

Düştükçe can veren iki kar tanesinden başk

Ne olabiliriz ki seninle bu banknot sargılı dünyad

©Özlem Ayça KAPLAN

©Zeynep ÇAKIR

UMUT

SENA ILGAZ

Yağmurda ıslanmayan kaldırım taşı gibi olmuş yüreğim,
Herkes sarılmışken sevgiye,
Bendeki bu hüzün alır beni götürür bir bebeğin geçmişine.
Ayaklanır durur bir köle,
Savaş verir terk edilmiş bir şehirde.
Talih vurgun yemiş, dirilmez.
Sabrın sonu gelmez.
Umudumun gözü yaş içinde...
Tozsuz ortamda toza bulanmış.
Bozuk saatlerde kaybolmuşum,
Aranır dururum çaresizce,
Nefesimde yorgunluk...
Sular altında kalmadan gel tut elimden,
Zaman bize dönsün.
Gözümde senden bir iz,
Ruhumda senden bir iz,
Bedenimde senden bir iz,
Bir kış sabahı ısıt gönlümü,
Yak lambaları,
Girdaplarımda bul beni,
Dönsün bize zaman o nazlı yüzünü.

Şu günlerde sosyal medya kadar popüler olan bir başka şey de sosyal medya eleştirisi. Artık arkadaş ortamlarında kendini twitter'dan, Instagram'dan soyutlama başarısı. Gösterdiğini ilan etmek de 4 haneli takipçi sayısına sahip olmak kadar saygı duyulası bir özellik. Toplumun ilginç bir sevgi-nefret ilişkisi var sosyal medya ile. Ben tam ortadayım; arasıra heveslenip birkaç şey atarım, ama asla kendimi teslim etmem. Bu da böyle sürüp gidiyordu ki, Ingrid Goes West'i izledim.

Nedense bir türlü hak ettiği popülariteyi elde edemiyormuş gibi görünen Aubrey Plaza'nın başrolünde olduğu film, beni hazırlıksız yakaladı. Normalde, seyirciyi rahatsız etmek isteyen, onu oturduğu yerde eğip büken filmlerden kaçınmaya çalışırım ama bu saydıklarımı sözde "komedi" olan bir sosyal medya eleştirisinden hiç beklemiyordum. Ingrid Goes West, yoğun, ama öyle böyle olmayan bir sosyal medya bağımlılığına saplanmış Ingrid'in Instagram'da rast geldiği Allah'ın belası bir fenomenin peşine düşmesinin hikayesi.

Başta eğlenceli bir hiciv izleyeceğimi düşünürken, sonradan gördüklerim karşısında öyle bir dehşete düştüm ki gözlerimi kapattığım, filmi bırakmayı düşündüğüm sahneler oldu. Ingrid Goes West sonuna kadar gerçek, yalın ve acı verici. Her ne kadar sosyal medya bağımlılığını Ingrid kadar yaşamasam veya yaşayanı tanımıyor olsam da (ki tek avuntum budur), o karakterde kendimle özdeşleştirdiğim en küçük bir parça bile kendimden utanmama sebep oldu. Dahası, Ingrid'in ve filmdeki diğer karakterlerin bende yarattığı nefret hissinin kudreti yüzünden başlarına gelen her kötü olayda aldığım tatmin duygusu, bu utanç duygusunu daha da körükledi. Bir yanım bu karakterlerin gerçek hayattaki bazı insanları yansıtırcasına sergilediği boşluğu ve hiçliği sosyal medya üzerinden kapatmaya çalışmasını anlayışla karşılamaya çalışırken, diğer yanım onlardan iğrenip beni içten içe kemirdi.

"Bir film izledim, hayatım değişti" geyiğine girmeyeceğim fakat bu filmin hayatımda bir etkisi olmasını özellikle istiyorum. Gösterdiği aşırılıklar üstüne düşünüp hayatımızda bazı değişikliler yapmak veya "Ben o kadar değilim nasıl olsa" diye kestirip atmak tamamen bize kalmış, ama benim seçimim belli. Film bittikten sonra koltuğumda kalakaldım, bir süre sonra Instagram'a bakıp filmin sunduğu sahteliğin aynısını kendi telefonumda gördüğümde ise kendimi bu dünyadan tamamen soyutlamaya karar verdim. Bir süredir Instagram'a girmiyorum, bir-iki haftaya ise uzak kalabilmeyi başarmanın gururuyla hesabımı sileceğim. Büyük üstat Bo Burnham'ın da dediği gibi: Eğer hayatınızı seyircisiz yaşabiliyorsanız, öyle yaşamalısınız.

GEZEGEN

ECEM GÖNAL

Fırlattım kendimi pencereden
Benden üç ışık yılı uzaktayım, sana üç ışık yılı yakın
Uçarsam bu uçmak olmaz,
İstersen çırpınacağım
Sekiz kanadımdan dördünü kırıp bana beş kanat armağan ettin
"Bu gecelerimiz için, bu çaya atmadığın şekerlere.
Şu iki tanesi birbirimizle alay eder gibi ağlayışlarımıza, sona kalan da her sona kalan gibi.
Her neyse işte."

- İki gerdanlı cinsiyetsiz bir yaratığım
- Gerdanlarımdan birini sahiplenmek istiyorsun
- Uyarayım; orası çok sıcak
- Lakin
  Ateş toprağı yakmaz
  Şimdilik endişelenme

Kavgaya benzer bir eyleme soyunuyoruz düşe kalka, ayna karşısında
Haykırarak, birlikte söylediğimiz şarkılardan birkaçını da kaba kuvvetimize dahil ederek
"Kalbim çok fazla çarpıyor, sarılma bu gece."
-güneş doğuyor, çorabımın teki nerede?

Gözlerimden yeşil yoncalar açıyor, onlara bir şey söyle
Doğru-yanlış, inanmasalar da fark etmez
Yıllar önce ektiğimiz tohumları büyüttüm
Çiçeklerime bir şey söyle!

Sen ve ben evrimleşmiş birer sürüngen olduğumuza inanıyoruz, diğerlerinden hızlı,
bir o kadar da saldırgan
Sokuluyoruz birbirimize, kamufle ola ola, renkten renge bürünerek
Kendimizi akıllı zannederek
ve ahmakça.
Tespit edilemeyen gök taşları bu gezegene bir bir çarparken,
biz bir ağaca dolanıp kamufle olacağız her zamanki gibi
Tanrı bile bulamaz artık bizi
Peygamberlere yakışan kavgalar da var ederiz gerekirse

Dünya kapıdaki ''açık'' yazısını ''kapalı''ya çevirdi
Kornalar sustu, dönme dolaplar durdu, gece bekçileri bile uykuda
İnsanlığa uyum sağlayabilmek adına, bu gezegene rüşvet teklif ettim

Bizim etrafımızda dönüşü başlıyor
Işıkları kapat!

©Batuhan ÖZTÜRK

HAKAN CEYLAN KAYIP YILDIZ

Dağlar gökyüzüne uzanan merdivenler
Ve cenneti hangisi taşır?
Gökkuşakları yoldan saptırır mı
yoksa rehber midir aynı yerde dönenlere?
Yağmurlar aldığı kadarını mı verir
yoksa saklar mı meyvelerini zamanı gelmemiş ağaçlar gibi?
Hangi yağmur getirmiştir bana
Pınarlarımdan doğan çeneme gelememiş damlalarımı?
İki siyah ölü güneş midir gözünde sakladıkların,
Neden ağırlar bu kadar?
Ben mi çok güçsüzüm altında kaldığın bakışlarından
yoksa onlar mı çok güzeller ölümlüler için?

CEHENNEM

CENGİZ BAYKURT

Uyanmak her sabah
Şişkin, çapak çapak gözlerle
Mezarında doğrulan bir ölüyü andırır
Kalkmak, giyinmek
Bir felçlinin imtihanıdır
Sokağa inmek, yollara düşmek
Karışmak insan kalabalığına
Bir düşman cephesine sızmak kadar
zorlu
Ölüm kurtuluştur
Yaşayana ne madalya ne bir çift tatlı
söz
Gölgeleri yoklar ellerim
Koltuğumun altında bir inzibat
Güneşin bağrına sürüklenmekteyim
Zindanlar, kuyular cennettir
Vahşi kurtlar, canavarlar arasında
yaşamak bir lütuf
Tanrım, bu şehir, bu kalabalık
Cehennemlerden bir cehennemdir

©Ahmet GÜÇBİLMEZ

Bir şarkıyı, şarkı yapan ne sadece sözleri ne de sadece müziğidir. İkisinin birleşerek oluşturduğu en mükemmel uyumdur. Buna verilecek en iyi örnek, aynı zamanda ise en sevdiğim hissiyatlardan biri; bir şarkının müziği eğlenceli gibiyken, sözleriyle o şarkının aslında depresif olduğunu fark etmektir. Gözlemlerim ve tecrübelerimce; bu tarzda bir şarkı dinlenirken insanın yüzünde oluşan nahoş bi' gülümseme olmazsa olmaz. Bu önerim ise yüzünüzde nahoş bi' gülümseme bırakacak türden; "Sedef Sebüktekin - Sen İstersin". Kendisi, ilk olarak sosyal medyada şarkı söyleyerek, şarkılarını yayan birisi ve biyografisinde çok hoşuma giden bir cümlesiyle bu işe gönlünü vererek yaptığını tasvir eden birisi:
"...şarkı söylemenin büyümekten daha ilginç bir aktivite olduğu kararını aldı."

Özetle 1 Öneri: Sedef Sebüktekin - Sen İstersin

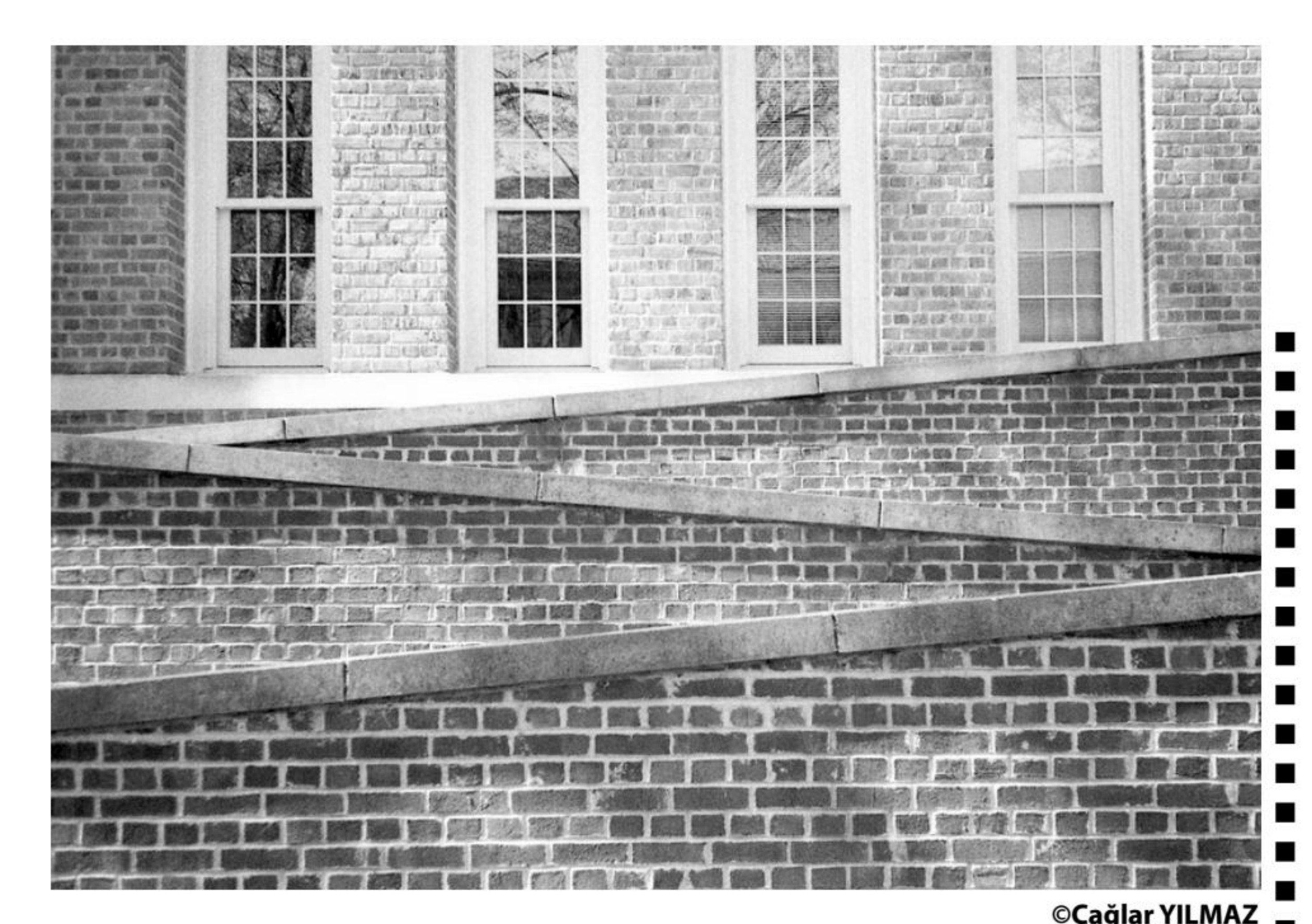

©Çağlar YILMAZ

ESKİ ÇAMLARINIZI GETİRİN BARDAK YAPALIM

PINAR PÜRÇEK

İlk görüşte başlar gibi aşklar, başladı adı ''dostluk''.
Farz etmeye doyamayışımızdan böyle oluşunu...
Tutup da bir yerinden, bardağın dibindeki sırlı kısmın içini yarıyoruz da sonra gösteriyoruz ona, buna, şuna, onu. Tek bilen olsak olmaz çünkü içini, dışını, yüzeyini, dibini, yakışmaz; paylaştıkça güzeldir ya...
Böyleyse artık sen bir malumatfuruşsun! Bu düşünceye dışarıdan bir telkin imkânsız şöyle dile gelen; oralarda ne işin var, yapma, boşuna...

Yalnız bir dakika dostluk bu değildi ya, her neyse. Suyu paylaşmak mı lazımdı bardağı düşünmeden... Suyun yüzeyi daha mı derin onu taşıyandan, belki öyleydi hep... Bunun üstüne bir bardak soğuk su içilir gibi. Peki, niye böyle?

Baksana bardağın dolu tarafı anılara olan ortak, boş tarafı hiç bir zaman yetememiş olduğu yeri ve sonda bıraktığı yürek vaziyeti.
Sonra alt tarafı bir bardak, ne beklersin ki... Ama beklersin, eski çamlar bardak olana kadar en azından işte. Ya sabır... Ama en iyisi ne üst, ne alt olmamak... Ne altüst...
Çünkü en sonunda bardak ne boş, ne dolu şimdi. Sadece artık altından bakmaktasın.
Bu da bardağın alt tarafı...
-"Görüyorum, Allah'ım görüyorum!"

©Ayşegül AKPINAR

1 ANALOG

+ KODAK FILM BW 200 ASA
+ ZENIT 122 + OLYMPOS OM40 PROGRAM

©Melis Özge GAYRETLİ

©Zeynep ÇAKIR

ARZ-I HAL

MURAT BİNGÖL

Rabbim! Affeder mi sandın seni

İsrailoğlu Kekeme Musa

Verince bir yoldaş asa

İyi bir gardaş Harun

Delirmiş iyice

Piramitler totodan çıktı

sanıyor firavun.

Rabbim aramızda kalsın ama

Hiroşima'da ölen çocukların

Oyuncakları senden nefret ediyor

Şanslısın ki Filistin'de ölen çocuklar

Oyuncak nedir bilmiyor.

Rabbim arzı-hal ediyorum diye

Sakın küsme bana

İnsan olamazsa Allah'ın vicdanı

Toplasın pırtısını

Terk etsin dünya denen bu damı.

Rabbim sıkıldıysan bu dünyadan

Netflix'ten yeni bir diziye başla.

©Hakan CEYLAN

©Ahmet GÜÇBİLMEZ

ATEŞ FURKAN AYDIN

METALCİLER İÇİN İFTAR VAKTİ

İlk "büyük" konser tecrübem bundan tam beş yıl öncesinin Haziran ayındaydı, Küçükçiftlik'te Megadeth izleyecektik. Fakat The Yürüyen Ego Band'den hemen önce çıkan Trivium isimli bir grup bizi öyle bir hırpalamıştı ki Megadeth izleyecek halimiz kalmamıştı. Boynuma kalıcı zarar verdiğini düşündüğüm performanslarıyla ve ilk defa böylesine bir ortamda bulunmamın ayranlı etkisiyle bu dört adam gözümün önünde bir avuç müzisyenden çok daha fazlasına dönüşmüştü. Ancak bilmiyordum ki o günden itibaren çok uzun bir süre boyunca Trivium bana kendisini iyi hatırlatacak hiçbir şey sunmayacaktı... Şu ana kadar.

Evet metalciler, toplaşın, Trivium kulaklarımızı yalamaya geldi. İkidir abuk sabuk albümler yapan grup benim için sadece basçı Paolo'nun Instagram hesabı ve oradaki efsane kedisi Mr. Brown'dan ibaret haldeydi. Yeni albümden yana da hiçbir beklentim yoktu fakat bu -çıkalı aylar olmasına rağmen fanzinde henüz kendi yer bulabilen- The Sin and the Sentence karşısında susup oturmaktan başka bir şey gelmiyor elimden.

Albümü sapıkça bir gülümsemeyle dinlerken ilk dikkat ettiğim şeylerden biri vokalist Matt'in tekrar böğürüyor olmasıydı. Nihayet be abi! Bir albüm boyu böğürmeyen Trivium olur mu hiç? Hem zorunluluktan (Matt ses tellerini patlatmıştı zamanında) hem de artistik tercihlerden dolayı temiz vokaller kullanmaya başlamışlardı ancak hem durumun böyle ilerleyemeceğini fark etmişler, hem de Matt nasıl düzgün böğürülür (!) öğrenmiş: albüm pırıl pırıl "ÖÖÖEHH"ler ile dolu. Bunun bir diğer anlamı da Trivium'un diğer pek çok grubun bir noktada yelken açtığı "Deney yapıyoruz biz" sularından kurtulmuş olması. Önceden yaptıkları her işten bir tutam var burada; sanki şu ana kadarki bütün albümleri bu albümün sound'una ulaşmak için bir eşikmiş, amaç en iyi kısımları alıp bir potada eritmekmiş gibi. İşin diğer bir güzel tarafı ise geleceğe dair verdiği umut. The Sin and The Sentence sadece bir ölü toprağı atma hamlesi olabilir, asıl bombaları patlatmak için hala uzun bir zaman var.

İlk turu dinleyip nadide gitar riff'leri, akıcı besteler ve 183. Trivium davulcusunun saçmalık derecesinde kaliteli performasıyla oturduğum yerde kudururken bir şeyin asla bu kadar güzel devam edemeyeceğine karar verdim ve sıradaki her şarkıyı albümün doldurmalık şarkısı olabilme ihtimalini göz önünde tutarak dinledim. Ama yok, boş yok. İşte böyle bir albüm bu. Trivium geri geldi. Gerçekten ama gerçekten hoşgeldi.

SİTEMKAR VEDA

KEVSER SARES

Benim veda'm;
Senin görmediğin bakışlarımdı son demde
Biraz soğuk, fazlaca kırgın nazarım
Avare gezindi suretinde.

Şimdi devindi zaman, hayli soğudu çehre.
Üşütüyor omuzlarımı yokluğu
Kırmızı hırkanın.
Öte yandan ıslanmış dudaklarım
Seninki gibi şekersiz çayla.

Ne garip!
Zihnimde hâlâ anımsayışlar:
Benden hızlıca yürüyüşün,
İlk kez alıç tadışın
Sonra emsalsiz hasmım: ördüğün sükûnet duvarları.

Hatırla beni o akşam, o bahçede
İlk hasbihalimizi, seni tasvir edişimi.
O gün dinledim
Sükûtundaki seni.

Şimdi bu akseden sada'm
Vuslat çanları değil
Biraz soğuk, fazlaca kırgın
Benim veda'm.

©Gizem CEBECİ

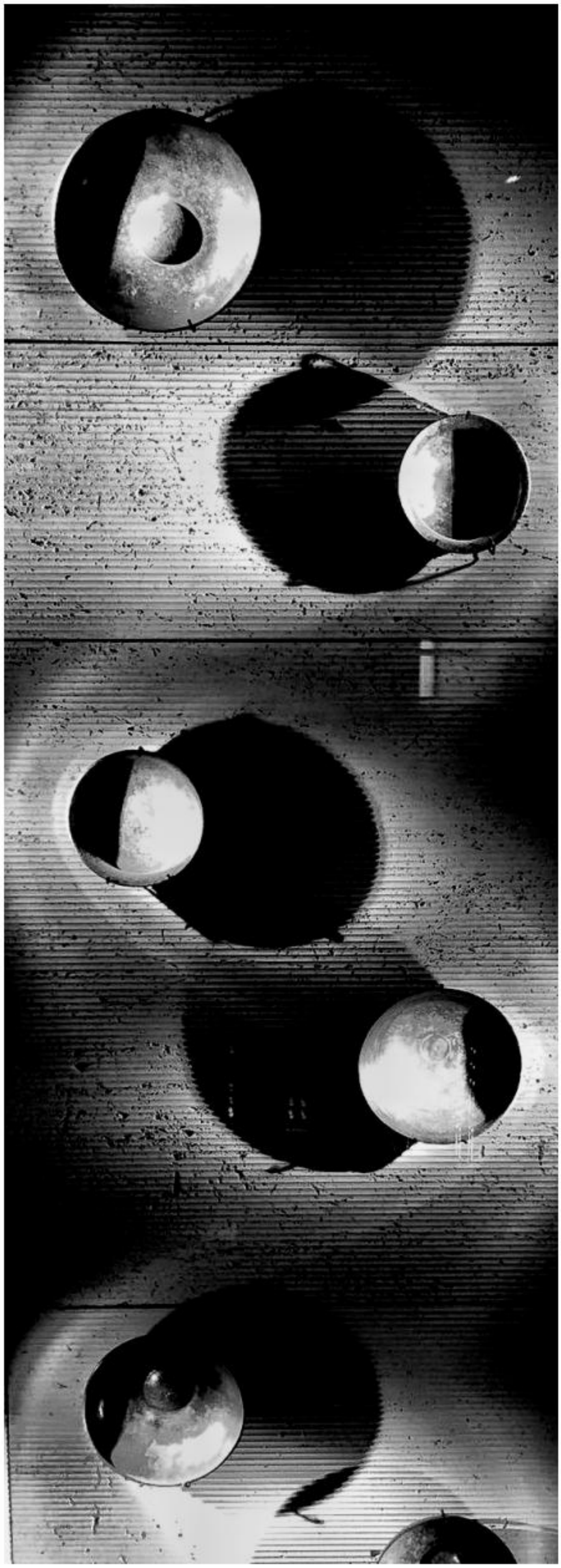

©Ayşegül AKPINAR

Yıl 2015, Hollanda Ulusal Opera ve Balesi ilk kez bir bale gösterisinde sanal gerçeklik (VR) kullanarak tarihe geçti. Teknolojinin bu denli hızlı geliştiği bir dönemde Türkiye için aynı gelişmelerden bahsetmek ne yazık ki mümkün değildi. **tiyatro.co** da, günümüz teknolojilerini kullanarak var olan temel problemlere çözüm getirmek ve Türkiye'de sanatın ufkunu geliştirmek üzere kuruldu.

Peki neydi o temel problemler?
-Sanat ile İnsan Arasındaki Uçurum...

Sözümüz meclisten hatta Ankara'dan dışarı, ancak birçok insanın tiyatro kültürünü benimsemekten uzak olduğu bir coğrafyada yaşıyoruz. Sanat ve insan arasında bir uçurum var. Bu uçurum kimi zaman geçim sıkıntısından, kimi zaman da yaşanan coğrafyadaki imkansızlıklardan kaynaklanıyor. Devlet Tiyatroları sadece 21 ilde var ve Özel Tiyatrolar ancak seyirci ile kurduğu bağ kadar güçlü. tiyatro.co ile insanla sanat arasındaki bağı güçlendirmek ve tiyatro adına farkındalık oluşturmak istiyoruz.

-Eleştirmek ve Bu Sırada Yapıcı Olabilmek...

Tiyatro oyunlarının puan vermeye dayalı bir sistemle eleştirildiği, oyunlar hakkında değerlendirmelerin yapıldığı bir platform yoktu ve bunun eksikliği hissediliyordu. İnternette oyunların tanıtım yazıları okunuyor ve sözlüklerde oyunlar hakkında yapılan yorumlar gözden geçiriliyordu. Ancak bu platformlarda yapılan değerlendirmelerde, oyunlar üzerine kritere dayalı puan verilemediğinden, yapılan değerlendirmeler eksik kalıyordu. Biz de, tiyatro oyunlarına dair her şeyin var olduğu tiyatro.co'yu geliştirdik.
Tiyatro, tiyatro.co ile mümkün!

Geliştirdiğimiz eleştiri sistemi ile gittiğin oyunlara iyi ya da kötü demek yerine oyunun güçlü ve zayıf yönlerini aktarabilirsin. Eleştirini yoruma ekleyerek tiyatro.co'da yer alan bütün oyunlara belirlenen dört kriterde değerlendirmede bulunabilirsin. Bu kriterleri puanlayarak yapılan eleştirinin, daha anlamlı olacağını düşündük.

Oyunlar için kriterler;
1-Oyunculuk
2-Hikaye - Kurgu
3-Müzik - Işık
4-Kostüm- Dekor ve +1 kriter de çocuk oyunları için Pedagoji olarak belirledik.

İstasyon TEDÜ'de Ekim 2016'dan beri sosyal kuluçka programı kapsamında olup Ekim 2017'de yayın hayatına başlayan ve bir sosyal girişim olarak var olan tiyatro.co'da, dinamik ekibimiz ve sosyal fayda sağlama amacımızla, güzel işlere imza atmak için çalışıyoruz.

#YeniNesilTiyatro - - - - tiyatro.co

tiyatro.co

4 İŞLEM

Zorro

Toplama, çıkarma, çarpma, bölme;
Sadece matematikte var olduğunu düşündüğüm kavramlardı... Kendimi seçtim, işlemleri denemek için hangi işlemden sonra kendimi bulacaktım? Hangisinin sonucu zorro'nun yediği kedi dilini verecekti

Toplama, çıkarma, çarpma, bölme;
Kendimle, yalnızlığımı topladım; sonuç olarak şuan olduğum halimi verdi bana. Hiçbir şey için hevesi kalmamış, aynı hatalardan bunalmış, hislerinden arınmış bir ben...

Toplama, çıkarma, çarpma, bölme
Kendimden, yalnızlığımı çıkardım bu sefer sonuç olarak hayal kırıklarım ve bitmemiş hikayelerim kaldı, heveslerim hep kursağımda tıkanmıştı gülüşlerim çalınmışcasına. Bu sonuç, beni mutlu etmedi halbuki mutlu olmak için bu işlemleri yapıyordum. Çıkarma işleminin sonucu eksiydi adeta...

Toplama, çıkarma, çarpma, bölme
Kendimle, yalnızlığımı çarptım; sonucum sıfır çıktı. Çünkü; sıfıra tamamlamıştık birbirimizi yab-boz gibiydi adeta hiçliklerimiz (ben ve yalnızlığım) birleştiğinde. Kendimi buldum dedim, daha iyisi olamazdı çünkü

Toplama, çıkarma, çarpma, bölme
Daha fazlasını istiyor ya insan dayanamadım bölmeye geçtim.
Bu sefer yalnızlığımı kendime böldüm, hiçlikten uzaklaşmak istedim, bu ben değildim biliyordum çünkü hiçliğin içinde ben yoktum... Ama;
Sonucum, sonsuzluk oldu. Kaç kere var olduğumu bulmak istemiştim yalnızlığımın içinde diye düşünürken, meğer bir tutsakmışım.
Kabullendim...
Zorro'nun yediği kedi dili olarak olarak başlamak bunu gerektirir...
Ben ve yalnızlığım birer rakamdık burda... İpucu 1+0 = 0

DENİZ ALGAN

ALTERNATİF KÜLTÜR-SANAT | ETKİNLİKLER

BİR SERGİDEN TABLOLAR | JULİAN STECKEL // KONSER
Tarih: 3 Şubat
Saat: 20.00
Yer: Bilkent Konser Salonu

BUGGE WESSELTOFT // KONSER
Tarih: 8 Şubat
Saat: 20.30
Yer: Ankara Palas Devlet Konukevi

ALNITEMIZ SHOW | DENIZ ALNITEMIZ // STAND UP
Tarih: 13 Şubat
Saat: 20.00
Yer: Route

IV. TEOLOJİ SEMPOZYUMU // SEMPOZYUM
Tarih: 17-18 Şubat
Saat: 10.30
Yer: Bilkent Üniversitesi C Blok Amfi

Not: Sempozyum ücreti 80 TL'dir.
(25 yaş altı katılımcılar için indirimli biletler 50 TL'dir.)
Sempozyum bitiminde dinleyici olarak katılanlara katılım belgesi verilecektir.
Tüm kayıt işlemleri online olarak gerçekleşmektedir.

LAHEYYA | ALPAY ERDEM // STAND-UP
Tarih: 20 Şubat
Saat: 20.30
Yer: If Performance Hall

RULET | PERDE SANAT TİYATROSU // TİYATRO
Tarih: 20 Şubat
Saat: 15.00 / 20.30
Yer: Tatbikat Sahnesi

PEARL JAM TRIBUTE | O SON BIRA // KONSER

Tarih: 23 Şubat
Saat: 21.30
Yer: Voodoo Blues

© Hakan CEYLAN

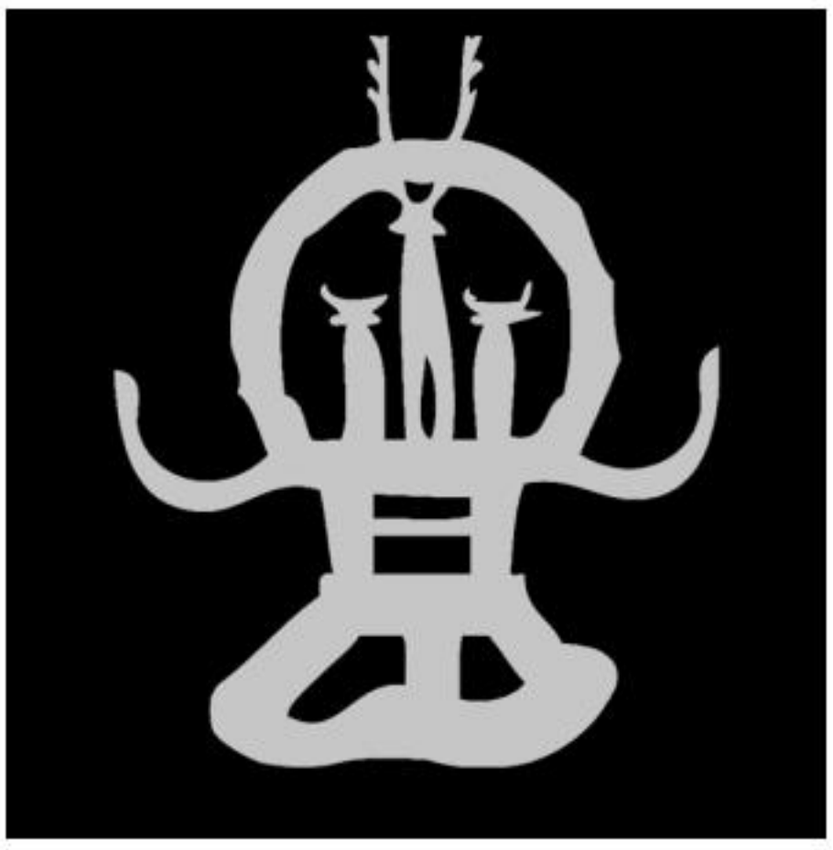

KARA FANZİN

SİZDEN GELECEK İÇERİĞİ BEKLİYOR

SON TARİH : 18 ŞUBAT PAZAR

tedukultursanat@gmail.com

Kara Fanzin ile Karşılaşma İhtimali :

+ TED Üniversitesi (Merkez üssü)
+ Nuovo Mod, Bahçelievler
+ Fahrenheit 451, F. Kenedy Caddesi
+ ODTÜ Kütüphanesi, ODTÜ Grano Kafe
+ OrtaDünya Kafe, Kızılay
+ Sarkaç Kafe, Kızılay
+ Dost Kitabevi, Kızılay
+ Hacettepe Üniversitesi Kütüphanesi
+ Boğaziçi Üniversitesi Kütüphanesi
+ İstanbul Teknik Üniversitesi, Ayazağa

tedukultursanat TEDÜ Kültür-Sanat karafanzin